

10. SEGÉDANYAG

Élet a totalitarizmusban

„A német fiatalok számára az 1930-as évek csodálatosak voltak. A horogkeresztes vörös zászlók, a léghajó, amelyet Hitler indított útnak, és amely végigrepült egész Németország fölött, az osztrákok, akik egyesülni akartak Németországgal – számunkra mindez olyan volt, mint a napsütés és a béke és mint az, hogy már nem éhezünk. A dolgok jól alakultak!”

Forrás: Frederic C. Tubach, Growing up in Nazi Germany

‘... „... A többség mindennapi élete nem változott. Néhány korlátozás [...] többé-kevésbé megegyezett a korábbi jobboldali kormányok által bevezetett korlátozásokkal, amelyeket a polgárok zokszó nélkül elfogadtak. Az volt a csel, hogy e korlátozások a többséget egyébként sem érintették. [...] A tábornokok maguk mellé állították még a gazdákat is azzal, hogy adósságaikat eltörölték ... .”

Forrás: egy görög polgár

„Öreg Benjámín, a szamar, szinte semmit sem változott a Forradalom óta. Ugyanazzal a csökönös lassúsággal végezte munkáját, mint Jones idejében; sohasem lógott, önkéntes munkára sem jelentkezett. A Forradalomról és eredményeiről nem volt hajlandó véleményt nyilvánítani. Ha megkérdezték, boldogabb-e, mióta Jones elment, csak annyit szokott mondani: »A szamarak sokáig élnek. Egyikőtök sem látott még soha döglött szamarat«, a többieknek meg be kellett érniük ezzel a talányos válasszal.”

Forrás: George Orwell: Állatfarm (Fordította: Sziogyártó László)

„...Élelmiszer- és néha ruhajegyeket is kaptunk. Ezeket a jegyeket azok kapták, akik jól dolgoztak és mások is. E kedvezmények miatt azonban a munkások nem sztrájkolhattak. A Szovjetunió fennállása idején a munkások nem sztrájkoltak, mert nem volt rá semmi okuk. Mindenkinek volt munkája, ami szintén kedvezményekkel járt.”

Forrás: Gendrik Vartanyan